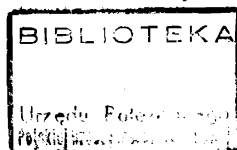

15 kwietnia 1931 r.

F16h 55/50

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13181.

Kl. 47 b 26.

47h, 55/50

Wilhelm Karlik
(Brüx, Czechosłowacja).

Koło linowe ze szczękami.

Patent dodatkowy do patentu Nr 6417.

Zgłoszono 2 czerwca 1930 r.

Udzielono 27 lutego 1931 r.

Pierwszeństwo: 26 czerwca 1929 r. (Czechosłowacja).

Najdłuższy czas trwania patentu do 26 listopada 1941 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest udoskonalenie koła linowego według patentu Nr. 6417, w którym zastrzeżone jest koło linowe ze szczękami, umieszczonymi na podobieństwo kleszczy na czopie, poruszającym się ku środkowi koła, przy czym szczęki są prowadzone podczas ruchu kleszczy ku środkowi koła zapomocą specjalnie ukształtowanych wewnętrznych powierzchni prowadniczych w ten sposób, że umożliwione jest pożądane zakleszczenie liny w szczękach.

Wynalazek niniejszy ulepsza i upraszcza ten układ, a istota jego polega na tem, że wieńiec koła jest zaopatrzony w

zewnątrzne stożkowe powierzchnie prowadnicze, po których ślizgają się dolne końce szczęk. Prócz tego szczęki są ułożone na całkowicie gładkich czopach, nieposiadających żadnych odsad i utrzymywanych w swych położeniach przez rowki, wyfrezowane promieniowo w wieńcu koła. Ramiona kleszczy, utworzonych przez szczęki, nie są według wynalazku niniejszego skrzyżowane, wskutek czego ich budowa i ustawianie na wieńcu koła są bardzo łatwe. Ustawienie takiego koła linowego jest tanie i uproszczone wskutek tego, że waga jego jest znacznie zmniejszona. Również i szerokość kół wieńcowych może

być wskutek zastosowania układu według wynalazku znacznie zwiększona.

Na rysunku przedstawiony jest przedmiot wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia wieniec koła w przekroju z nasuniętymi nań szczękami rozwartymi, fig. 2 przedstawia takież przekrój wienca koła ze szczękami zwartymi, gdy na nie działa nacisk liny, fig. 3 przedstawia częściowo widok i częściowo przekrój koła linowego z wykrojami na szczęki, a na fig. 4 przedstawiona jest szczeka układu według wynalazku.

Według rysunku wieniec 2 koła linowego 1 posiada zewnętrzne stożkowe powierzchnie przewodnicze 3. Po tych stożkowych powierzchniach przewodniczych mogą ślizgać się dolne ramiona 4 szczęk, natomiast górne ich końce 5 służą do zakleszczania liny 6. Szczęki są nasunięte na czopy 7, które są zupełnie gładkie i utrzymywane w swem położeniu przez rowki, wyfrezowane promieniowo w wiencu koła. Dolne ramiona 4 szczęk są ściągnięte zapomocą sprężyny 8 w ten sposób, że gdy nacisk liny 6 na szczęki ustaje, to szczęki uchwycone zostają przez nasady 9, a górne ich ramiona 5 zostają rozwarne. Nacisk liny 6 powoduje naprężanie się sprężyny 8, dol-

ne końce ramion 4 ślizgają się po stożkowych powierzchniach 3 i lina zostaje zakleszczona (fig. 2). Szczęki są doprowadzane w poprzednie swe położenie przez odwiniecie liny 6 i rozprężanie się sprężyny 8. Zakładanie szczęk jest bardzo łatwe, ponieważ przez ściśnięcie ramion 5 szczęki mogą być zsunięte i nałożone na koło ponownie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Koło linowe ze szczękami według patentu Nr. 6417, znamienne tem, że jego wieniec posiada zewnętrzne stożkowe powierzchnie przewodnicze, po których ślizgają się dolne końce szczęk.

2. Koło linowe ze szczękami według zastrz. 1, znamienne tem, że szczęki są osadzone na całkowicie gładkim czopie, który jest utrzymywany w swem położeniu zapomocą promieniowych rowków, wyfrezowanych w wiencu koła.

Wilhelm Karlik.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

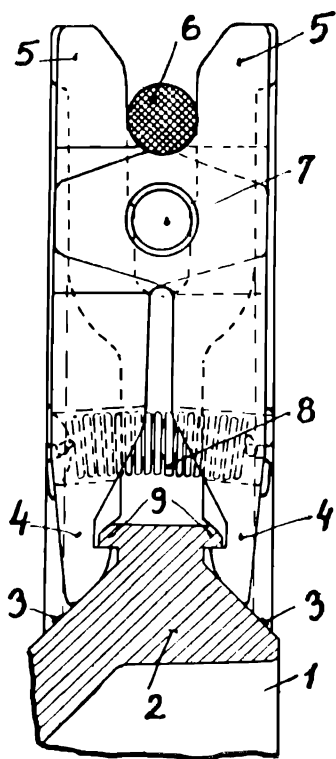

Fig.2

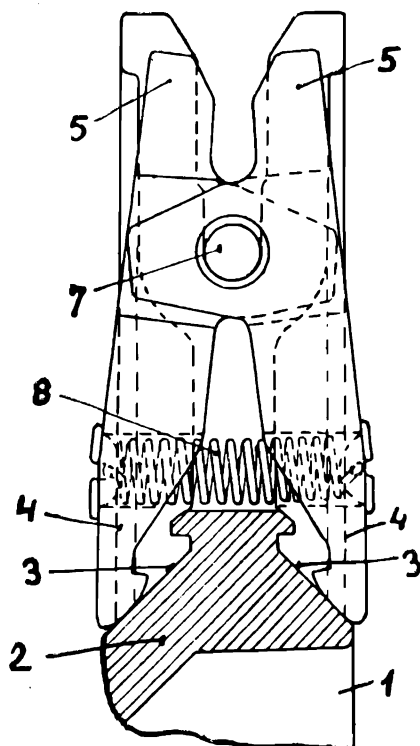

Fig.3

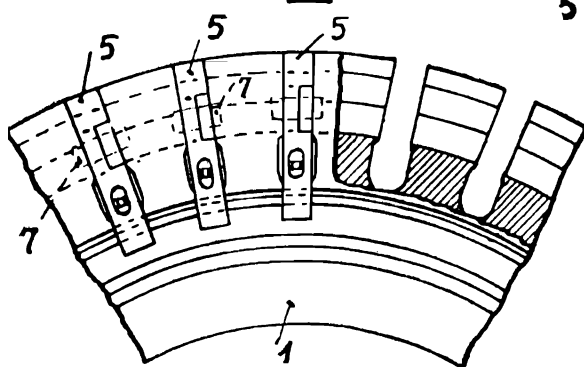

Fig.4

